

pro facto

expertisecentrum
openbare orde &
veiligheid

Editie 1 , jaargang 2023 OOV-monitor

Zicht op de inzet van het oov-instrumentarium

Groningen, september 2024

www.pro-facto.nl

Colofon

Pro Facto en Centrum voor Openbare Orde en Veiligheid

Groningen

www.profacto.nl

www.openbareorde.nl

Auteurs	Christian Boxum, Michelle Bruijn, Niko Struiksma, Michel Vols en Heinrich Winter
Datum	September 2024
Status	Definitief

Heeft u vragen, suggesties of opmerkingen of wilt uw gemeente volgend jaar ook deelnemen aan de OOV-monitor? Neem dan contact op via oov-monitor@profacto.nl of bel 050-3139853.

Inhoud

1	Inleiding	3
	1.1 Inleiding	3
	1.2 Aanpak	3
2	Resultaten	5
	2.1 Openbare orde en veiligheid rondom panden	5
	2.1.1 Inleiding	5
	2.1.2 Wet Damocles	5
	2.1.3 Wet Victoria, sluiting op grond van APV en de Wet Victor	6
	2.1.4 Wet tijdelijk huisverbod, bestuurlijke boete Huisvestingswet en wet aanpak woonoverlast	7
	2.2 Openbare orde en veiligheid op straat	9
	2.2.1 Inleiding	9
	2.2.2 Gebiedsverboden en meldplicht	9
	2.2.3 Veiligheidsrisicogebieden en preventief fouilleren	10
	2.2.4 Last onder dwangsom straatdealers	11
	2.3 Manifestaties	12
	2.4 Noodrecht	12
	2.5 Wet Bibob	13
	2.6 Capaciteit	15
	2.7 Contact	15

Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

1 Inleiding

1.1 Inleiding

Dit is de eerste editie van de OOV-monitor, jaargang 2023, een initiatief van het Centrum voor Openbare orde en Veiligheid van de Rijksuniversiteit Groningen en onderzoeksbureau Pro Facto. De eerste editie van de OOV-monitor biedt een uitgebreid inzicht in de actuele staat van openbare orde en veiligheid in Nederland en bevat cijfers en aantallen over de inzet van bevoegdheden in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2023. Dit rapport is bruikbaar voor beleidsmakers, handhavers en andere betrokkenen bij de handhaving van de veiligheid in de samenleving. De monitor richt zich op de (belangrijkste) instrumenten die burgemeesters ter beschikking staan om de openbare orde te handhaven en te bevorderen, en biedt een overzicht van de frequentie van hun inzet. In het eerste deel van het rapport worden per instrument of bevoegdheid de totale aantallen en percentages gepresenteerd en voorzien van een toelichting.

1.2 Aanpak

In de periode februari – juni 2024 is een vragenlijst uitgezet onder alle 342 burgemeesters met het verzoek de vragenlijst in te (laten) vullen. Van 162 gemeenten hebben we een (nagenoeg) volledig ingevulde vragenlijst teruggekregen. Dit betekent een respons van 47%. De respons is gelijkmatig verdeeld onder de verschillende categorieën gemeentegrootte. De respons per categorie gemeentegrootte is in onderstaande tabel weergegeven.

TABEL 1.1: RESPONS OOV-MONITOR

	Totaal aantal gemeenten in deze inwonercategorie	Respons
< 25.000 inwoners	113	42 (37%)
25.000 – 50.000 inwoners	134	69 (51%)
50.001 – 100.000 inwoners	63	35 (56%)
> 100.000 inwoners	32	16 (50%)
	342	162 (47%)

In elke inwonercategorie is de respons dus minstens 50%, behalve in de categorie van de kleinste gemeenten. Voor deze categorie zijn de uitkomsten dus iets minder representatief dan voor de grotere gemeenten, maar ze bieden naar ons oordeel toch een voldoende betrouwbaar beeld van de stand van zaken in de kleinste gemeenten.

Naar aanleiding van de vragenlijsten zijn nog vijf aanvullende interviews afgenomen met gemeenten. Deze zijn bedoeld om bijvoorbeeld opvallende cijfers uit de betreffende gemeenten te kunnen duiden en in te kunnen gaan op actuele ontwikkelingen op het gebied van openbare orde en veiligheid in het algemeen.

2 Resultaten

2.1 Openbare orde en veiligheid rondom panden

2.1.1 Inleiding

Deze paragraaf gaat over de inzet van openbare-ordebevoegdheden rondom panden. De burgemeester heeft een aantal bevoegdheden tot zijn beschikking om de openbare orde en veiligheid rondom panden te bewaken en te herstellen. Dit zijn de Wet Damocles, de Wet Victor, de Wet Victoria en de sluiting van een pand op grond van de Algemeen Plaatselijke Verordening (APV). Daarnaast heeft de burgemeester de mogelijkheid om een tijdelijk huisverbod op te leggen en bestaat de mogelijkheid een gedragsaanwijzing op te leggen op grond van de Wet aanpak woonoverlast. Ook kan het college van burgemeester en wethouders een boete op grond van de Huisvestingsverordening opleggen.

2.1.2 Wet Damocles

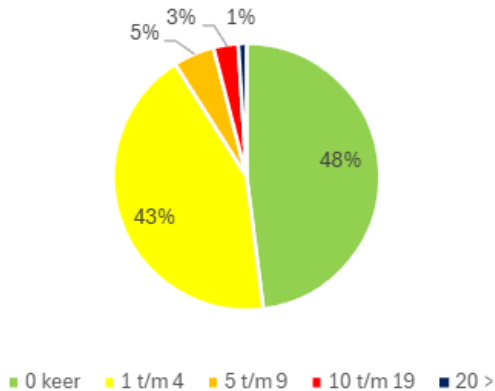
Artikel 13b van de Opiumwet, ook wel bekend als de Wet Damocles, geeft burgemeesters de bevoegdheid om gebouwen of woningen te sluiten als daar drugs worden verkocht, afgeleverd of verstrekt, of als deze middelen daartoe aanwezig zijn. Een aantal recente ontwikkelingen in de rechtspraak zijn van invloed op de toepassing van dit instrument. De nadere uitleg van de betekenis van het evenredigheidsbeginsel heeft geleid tot een kritischer blik op beslissingen tot sluiting van panden. Rechters beoordelen nu scherper of de sluiting van een pand wel in verhouding staat tot de ernst van de overtreding. Er wordt gekeken naar zaken zoals de hoeveelheid drugs, de frequentie van de drugshandel en de impact van de sluiting op betrokkenen. Er is steeds meer nadruk op de noodzaak voor burgemeesters om een gedetailleerde belangenafweging te maken voordat een besluit tot sluiting wordt genomen. Hierbij moeten ze rekening houden met de belangen van bijvoorbeeld medebewoners die misschien niet betrokken zijn bij de drugshandel. Daarnaast wordt gekeken naar de noodzaak om een pand te sluiten. Met een waarschuwing of last onder dwangsom zou in bepaalde gevallen hetzelfde doel bereikt kunnen worden.¹

Hieronder is de frequentie van de verschillende maatregelen op grond van de Wet Damocles weergegeven. Bijna de helft (48%) van de burgemeesters heeft in 2023 geen waarschuwing

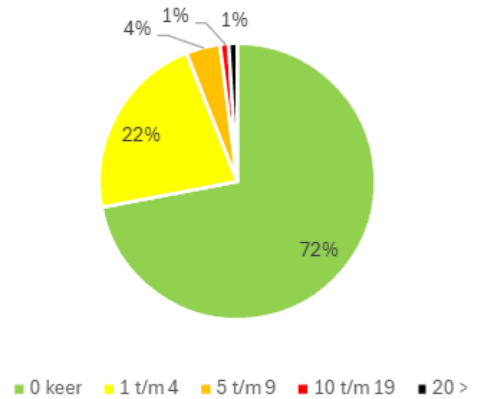
¹ Zie hierover o.a. L.M. Bruijn en M. Vols, *Onderzoek toepassing artikel 13b Opiumwet*, (WODC), 2021 en H.B. Winter e.a., *Mogelijkheden voor het monitoren van de gevolgen van de toepassing van de Wet Damocles*, (WODC), 2023.

opgelegd, 44% deed dat 1 t/m 4 keer en 9% deed dat vaker. De last onder dwangsom wordt minder vaak toegepast dan de waarschuwing: 72% heeft deze niet toegepast, 23% deed dit 1 t/m 4 keer en meer frequente inzet gebeurde door 6% van de gemeenten.

FIGUUR 2.1: WAARSCHUWINGEN IN 2023 (N=162)

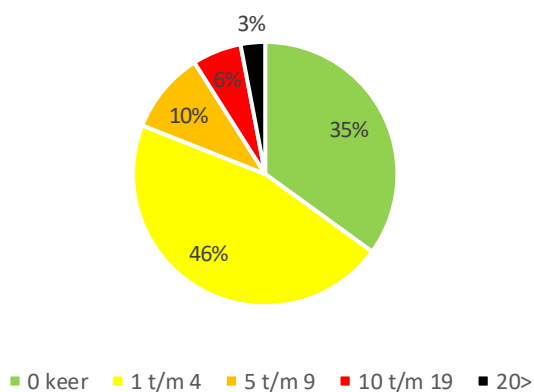

FIGUUR 2.2: LASTEN ONDER DWANGSOM IN 2023 (N=162)

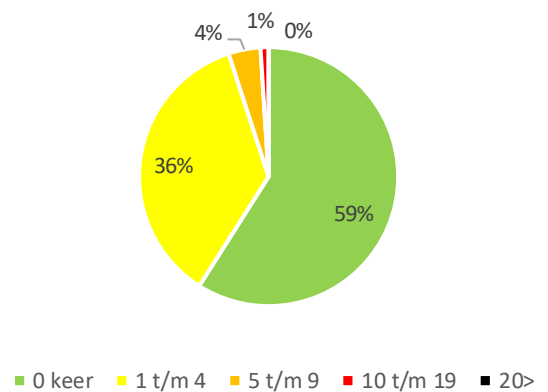

Sluitingen van woningen gebeurt vaker. Slechts 36% van de burgemeesters heeft dit niet gedaan in 2023 en 46% deed dit 1 t/m 4 keer. Het sluiten van lokalen gebeurde minder vaak dan woningsluitingen: 59% van de burgemeesters sloot geen enkel lokaal, 36% deed dit 1 t/m 4 keer, 4% deed dit 5 t/m 9 keer en 1% deed dit 10 t/m 19 keer. Geen enkele burgemeester sloot meer dan 20 lokalen op grond van artikel 13b van de Opiumwet.

FIGUUR 2.3: SLUITING WONINGEN IN 2023 (N=162)

FIGUUR 2.4: SLUITING LOKALEN IN 2023 (N=161)

2.1.3

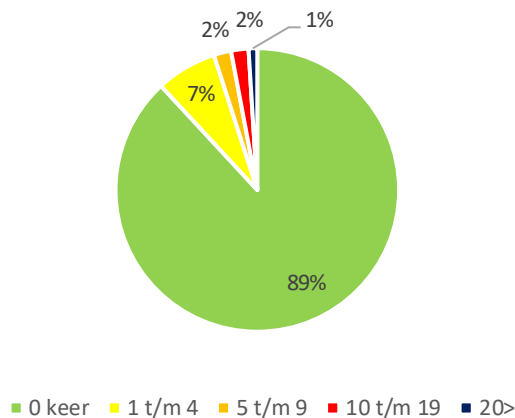
Wet Victoria, sluiting op grond van APV en de Wet Victor

Artikel 174a van de Gemeentewet – ook wel aangeduid als de Wet Victoria – geeft de burgemeester de bevoegdheid overlast tegen te gaan door middel van een woningsluiting. Artikel 13b van de Woningwet, staat ook wel bekend als de Wet Victor. Dit artikel bepaalt dat na een sluiting van een woning door de burgemeester, het college van burgemeester en wethouders (B&W) de eigenaar kan verplichten om een nieuwe gebruiker voor het pand

aan te wijzen of het beheer van het gebouw over te dragen (zie artikel 13b, tweede lid, onderdeel b, van de Woningwet). Aan deze maatregel kunnen specifieke voorwaarden verbonden worden, zoals het aanpassen van de woning om deze geschikt te maken voor bewoning. Ook kan de burgemeester een voor publiek toegankelijk gebouw sluiten op grond van de APV als de ernst van de overlast daartoe aanleiding geeft.

Uit de monitor blijkt dat de inzet van de Wet Victoria maar heel beperkt is; in slechts 5% van de gemeenten die de monitor hebben ingevuld is het instrument vijf keer of vaker toegepast. De inzet van de wet Victoria staat hieronder in figuur 2.5 weergegeven.

FIGUUR 2.5 INZET WET VICTORIA N=160

De verwachting is dat in 2024 het aantal sluitingen op grond van artikel 174a Gemeentewet (Wet Victoria) stevig zal toenemen. De wet is namelijk aangepast zodat panden ook kunnen worden gesloten vanwege beschietingen, ontploffingen en wapenvondsten.

Toepassing van de Wet Victor is nog veel beperkter dan de Wet Victoria; slechts één gemeente heeft hier eenmaal gebruik van gemaakt.

Uit de monitor blijkt dat sluitingen op grond van de APV in 2023 niet veel voorkomen; er zijn 19 gemeenten waarin dit één keer gebeurd is, in slechts drie gemeenten gebeurde dit vaker (het gaat om drie 100.000+ gemeenten).

2.1.4 **Wet tijdelijk huisverbod, bestuurlijke boete Huisvestingswet en Wet aanpak woonoverlast**

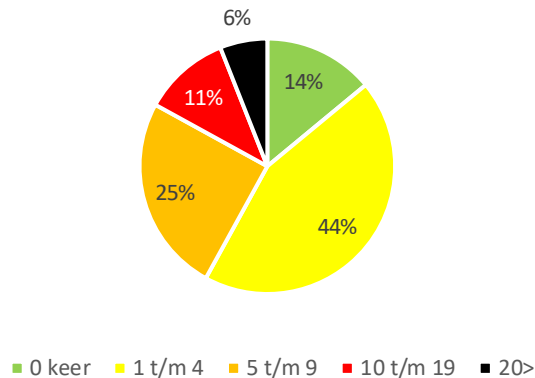
De Wet tijdelijk huisverbod maakt het mogelijk om een persoon tijdelijk uit zijn of haar woning te verwijderen en een contactverbod op te leggen in geval van ernstige dreiging van huiselijk geweld. Deze wet is vooral bedoeld als een preventieve maatregel om verdere escalatie van geweld te voorkomen en om slachtoffers bescherming te bieden in een acute crisissituatie. Op grond van artikel 35 van de Huisvestingswet kan het college van B&W een bestuurlijke boete opleggen en de Wet aanpak woonoverlast geeft de burgemeester de mogelijkheid om specifieke gedragsaanwijzingen te geven aan overlastgevers. Over deze instrumenten gaat de volgende paragraaf.

Uit de monitor blijkt dat de Wet tijdelijk huisverbod door veel gemeenten wordt toegepast, maar relatief vaak gebeurt dat in de grote gemeenten. In slechts 14% van de gemeenten

gebeurde dit niet (voornamelijk kleine gemeenten), terwijl het in 6% van de gemeenten 25 keer of vaker is ingezet. Dit is hieronder te zien in figuur 2.6.

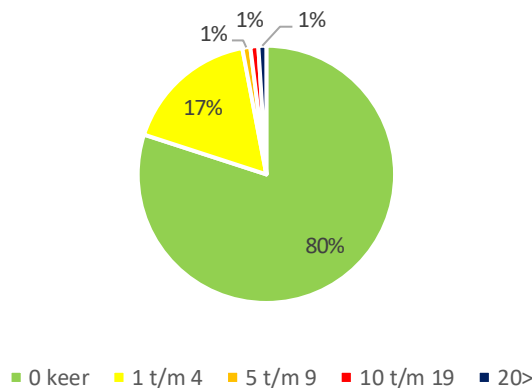
FIGUUR 2.6: INZET WET TIJDELIJK HUISVERBOD (N=159)

Op grond van artikel 35 van de Huisvestingswet kan het college van B&W een bestuurlijke boete opleggen. Dit gebeurt onder meer in het geval van woonfraude of hennepsteelt in woningen. Oplegging van een bestuurlijke boete kan alleen als gemeenteraden dit in hun Huisvestingsverordening hebben geregeld; in 58 gemeenten is daarvan sprake. De bestuurlijke boete op grond van deze verordening is door vijf gemeenten toegepast. Opvallend is dat er twee 100.000+ gemeenten zijn waar de boete vaker dan 50 keer is opgelegd.

De Wet aanpak woonoverlast geeft de burgemeester de mogelijkheid om specifieke gedragsaanwijzingen te geven aan bewoners en verhuurders van woningen in het geval van ernstige woonoverlast. De burgemeester kan op grond van de Wet aanpak woonoverlast alleen een gedragsaanwijzing opleggen als deze bevoegdheid in de APV is geregeld. In 153 van de 163 gemeenten is dat het geval. De gedragsaanwijzing is maar beperkt toegepast: in 26 gemeenten (17%) is de aanwijzing 1x gegeven, vier gemeenten (3%) deden dat vaker. Dit staat hieronder weergegeven in figuur 2.7.

FIGUUR 2.7 GEDRAGSAANWIJZING WET AANPAK WOONOVERLAST (N=153)

2.2 Openbare orde en veiligheid op straat

2.2.1 Inleiding

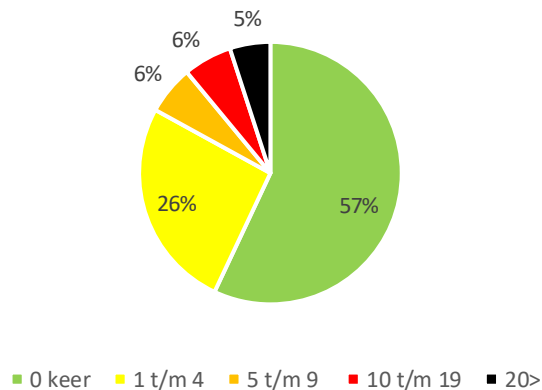
Deze paragraaf gaat over de bevoegdheden van de burgemeester om de openbare orde en veiligheid op straat te handhaven. Daartoe staan hem verschillende bevoegdheden ter beschikking.

De burgemeester kan bijvoorbeeld op grond van de APV of de Gemeentewet gebiedsverboden opleggen en een overlastgever verbieden zich voor bepaalde tijd niet in een bepaald gebied te begeven. Daarnaast kan hij een meldplicht opleggen die een overlastgever gebiedt om zich op een bepaald tijdstip te melden bij een politiebureau. Daarnaast kan een burgemeester veiligheidsrisicogebieden aanwijzen waarbinnen preventief gefouilleerd mag worden nadat de officier van justitie daartoe een last heeft gegeven. Ook kan de burgemeester bij de aanpak van drugsoverlast een last onder dwangsom opleggen aan straatdealers.

2.2.2 Gebiedsverboden en meldplicht

De burgemeester kan op grond van de APV of artikel 172a Gemeentewet een gebiedsverbod opleggen. Figuur 2.8 laat de inzet van deze bevoegdheden zien. Uit de figuur blijkt dat in de meerderheid van de gemeenten (57%) geen gebiedsverbod is opgelegd. In ruim een kwart van de gemeenten gebeurde dit in 1 t/m 4 keer. In 5% van de gemeenten – dit zijn vooral grote gemeenten – gebeurde dit 20 keer of vaker.²

FIGUUR 2.8: TOEPASSING VAN GEBIEDSVERBOD OP GROND VAN DE APV EN DE GEMEENTEWET (N=157)

Op grond van artikel 172a lid 4 van de Gemeentewet kan de burgemeester een meldplicht opleggen. De meldplicht houdt in dat een persoon verplicht is zich op een bepaald tijdstip te melden bij een politiebureau. Deze plicht kan bijvoorbeeld worden opgelegd aan voetbalfans die zich voor, tijdens of na afloop van een voetbalwedstrijd misdragen.

Uit de monitor blijkt dat de meldplicht door slechts enkele burgemeesters eenmaal is opgelegd. De meldplicht stuit in de praktijk regelmatig op bezwaren, omdat de politie bij de uitvoering afhankelijk is van de locatie, openingstijden en bemanning van politiebureaus. Ook drukt

² Niet alle gemeenten hanteren bij de term 'gebiedsverbod' als deze wordt opgelegd op grond van de APV, maar hanteren bijvoorbeeld de term 'gebiedsontzegging'. Het is dus mogelijk dat in figuur 2.8 sprake is van onderrapportage omdat sommige gemeenten de 'gebiedsverboden op grond van de APV' mogelijk niet hebben meegerekend in de uitvraag. In de monitor van 2024 zal dit specifiekere worden uitgevraagd.

het op de capaciteit van de politie, vooral op de momenten waar politie-inzet ergens anders nodig is.

2.2.3 Veiligheidsrisicogebieden en preventief fouilleren

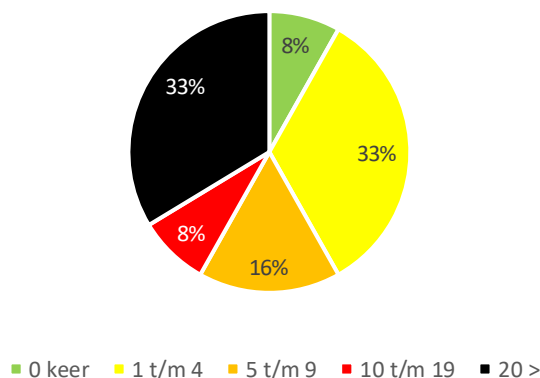
Om wapenbezit en wapenmisbruik tegen te gaan, kan de gemeenteraad de burgemeester op grond van artikel 151b Gemeentewet de bevoegdheid verlenen veiligheidsrisicogebieden aan te wijzen. Het gaat dan om een gebied waarin de openbare orde wordt verstoord of waarbij ernstige vrees bestaat voor het ontstaan daarvan door de aanwezigheid van wapens. De officier van justitie kan vervolgens het bevel geven om preventief te fouilleren. Opsporingsambtenaren zijn dan bevoegd om op basis van de Wet wapens en munitie (artikel 50 lid 3, artikel 51 lid 3, en artikel 52 lid 3) iedereen te fouilleren op aanwezigheid van wapens. Van een verdenking hoeft geen sprake te zijn.

In tabel 2.9 staan de in 2023 aangewezen en verlengde veiligheidsrisicogebieden weergegeven. Het aanwijzen van veiligheidsrisicogebieden is volgens deze cijfers gemiddeld gezien geen veelvuldig voorkomende aangelegenheid. In de 50% procent van de gemeenten waar een veiligheidsrisicogebied is aangewezen zijn de aanwijzingen niet verlengd. De aangewezen en verlengd aangewezen veiligheidsrisicogebieden concentreren zich met name in de regio Rotterdam.

TABEL 2.9: AANWIJZING EN VERLENGING VEILIGHEIDSRISICOGEBIEDEN IN 2023

Aantal gebieden ->	0	1	2	3 t/m 4	5 of meer
Veiligheidsrisicogebied aangewezen (N=151)	92%	3%	1%	2%	3%
Aanwijzing verlengd (N=12)	50%	17%	0%	8%	25%

FIGUUR 2.10: AANTAL BEVELEN VAN DE OFFICIER VAN JUSTITIE TOT PREVENTIEF FOUILLEREN (N=12)

Als er een veiligheidsrisicogebied is aangewezen kan de officier overgaan tot het geven van een last om preventief te fouilleren. In de monitor zitten 12 gemeenten waarin een last is gegeven tot preventief fouilleren in een aangewezen veiligheidsrisicogebied. Wat betreft de gegeven lasten tot preventief fouilleren concentreren deze zich eveneens met name in de regio Rotterdam.³

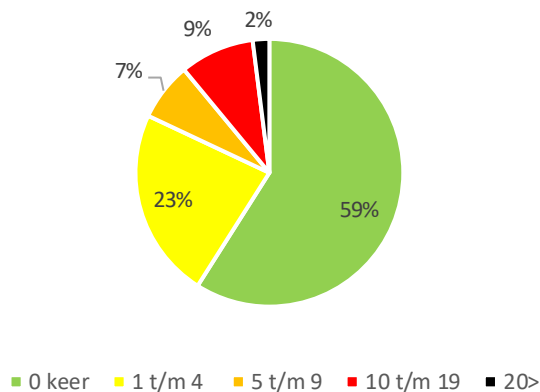
³ Zie hierover o.a. H.B. Winter e.a. (Pro Facto), *Evaluatie Preventief Fouilleren*, (WODC), 2022.

2.2.4 Last onder dwangsom straatdealers

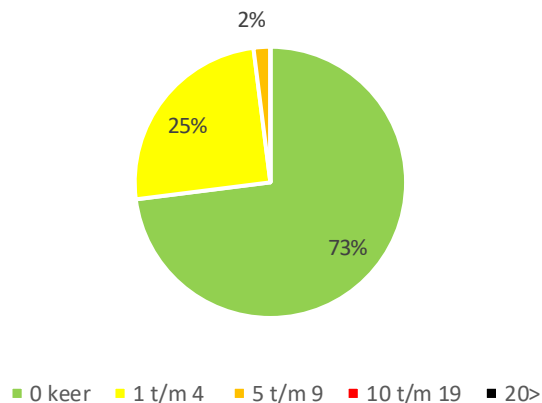
Gemeenten kunnen in hun APV regelen dat de burgemeester in geval van straathandel in drugs een last onder dwangsom kan opleggen aan straatdealers. Dit wordt als de “Veluwse methode” aangemerkt. Wanneer de overtreder opnieuw betrapt wordt op het dealen van drugs kan de dwangsom verbeurd worden.

Uit de monitor blijkt dat in 2023 in een substantieel aantal gemeenten gebruik wordt gemaakt van dit instrument.

FIGUUR 2.11: AANTAL OPGELEGDE LASTEN ONDER DWANGSOMMEN AAN STRAATDEALERS (N=160)

FIGUUR 2.12: AANTAL GEÏNDE VERBEURDE LASTEN ONDER DWANGSOMMEN AAN STRAATDEALERS (N=64)

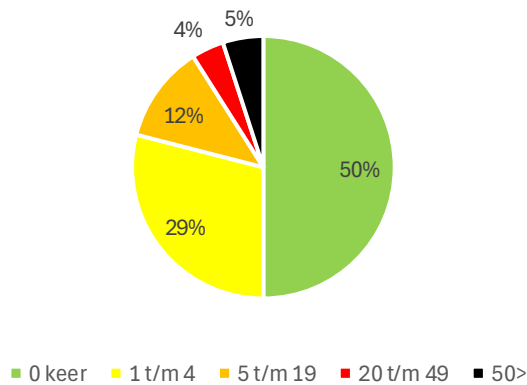
Zo blijkt dat in 41% van de gemeenten uit de monitor in dit verband door de burgemeester ten minste één keer een last onder dwangsom is opgelegd, in de meeste gemeenten maximaal vijf keer. In 2% van de gemeenten gebeurde dit 20 keer of vaker. In de gemeenten waar het instrument is toegepast is driekwart (73%) van de last(en) onder dwangsom niet geïnd. De gemeenten die wij naar aanleiding van deze monitor aanvullende vragen hebben gesteld antwoordden dat zij positief zijn over dit middel. Het feit dat inning van verbeurde dwangsommen beperkt gebeurt, kan er op wijzen dat geen herhaling van overtredingen wordt geconstateerd. Het middel heeft dan dus zijn doel bereikt.

2.3 Manifestaties

Demonstreren is een grondrecht dat wordt beschermd in artikel 9 van de Grondwet. Het lokale gezag bekijkt en besluit per geval hoe dit recht het best kan worden beschermd. De burgemeester heeft de bevoegdheid om een demonstratie indien nodig te beperken, te verbieden of te beëindigen. Dit wordt geregeld in de Wet Openbare Manifestaties. Deze wet kent een stelsel van kennisgeving. Om een manifestatie te houden dient de burgemeester in kennis te worden gesteld van de manifestatie zodat deze voorzorgsmaatregelen kan treffen om de manifestatie in goede banen te leiden, of zo nodig, beperkingen te stellen, of in het uiterste geval te verbieden indien de gezondheid, verkeersveiligheid of openbare orde daartoe aanleiding geven.

Uit de monitor blijkt dat in 2023 in de helft van de gemeenten geen kennisgevingen zijn gedaan voor een manifestatie. In 29% de gemeenten gebeurde dat 1 t/m 4 keer, terwijl in 5% van de gemeenten dit 50 keer of vaker gebeurde. Dit waren grote gemeenten.

FIGUUR 2.13: AANTAL KENNISGEVINGEN VAN MANIFESTATIES (N=161)

Het geven van aanwijzingen tijdens een manifestatie kwam in 2023 maar weinig voor; in 23 gemeenten die participeren in deze monitor (14%) gebeurde dit één keer en in twee gemeenten gebeurde dit vaker. In slechts drie gemeenten (2%) is er door de burgemeester één keer een voorafgaand verbod gegeven. Opdrachten van de burgemeester om de manifestatie te beëindigen komen ook maar zelden voor. In acht gemeenten (5%) is dat in 2023 één keer gedaan.

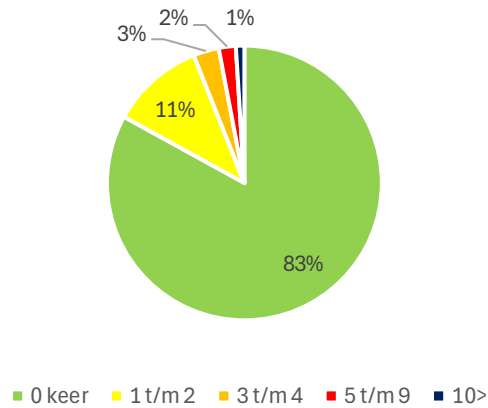
2.4 Noodrecht

In een noodsituatie kan de burgemeester op grond van de Gemeentewet maatregelen treffen om de openbare orde te handhaven of te herstellen of om gevaar te beperken. Daartoe kan hij noodbevelen geven of noodverordeningen vaststellen. Dit zijn relatief open en ruime bevoegdheden waarvan gebruik kan worden gemaakt als zich een actuele, plotseling dreigende situatie voordoet. Er moet sprake zijn van 'ernstige wanordelijkheden' (oproerige beweging of andere ernstige wanordelijkheden) of een 'ramp', dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan ernstige voetbalrellen of dreigende grootschalige onrust in een wijk. Tot slot is er de eventuele

mogelijkheid tot bestuurlijke ophouding. De burgemeester kan een of meer personen maximaal 12 uur ophouden als een noodsituatie of ernstige wanordelijkheden daartoe aanleiding geven.

Uit de monitor blijkt dat in 2023 in 17% van de gemeenten een of meer noodbevelen zijn afgegeven. In de meeste van deze gemeenten gebeurde dit 1 of 2 keer. In een gemeente (1%) uit de monitor zijn 10 of meer noodbevelen gegeven.

FIGUUR 2.14: AANTAL NOODBEVELEN (N=161)

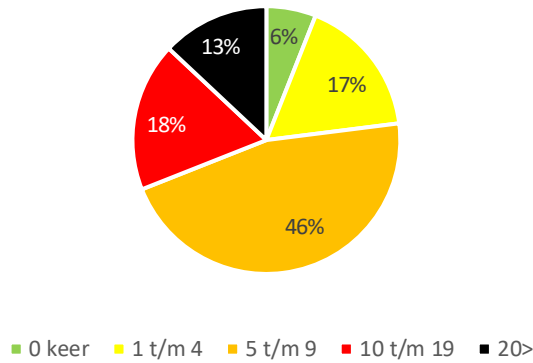
Het aantal in 2023 afgekondigde noodverordeningen is veel beperkter. Vier burgemeesters hebben dit één keer gedaan. In geen enkele gemeente heeft de burgemeester in 2023 bevelen tot bestuurlijke ophouding.

2.5 Wet Bibob

De Wet Bibob geeft bestuursorganen een instrument ter voorkoming dat een vergunning, subsidie of overheidsopdracht wordt misbruikt voor criminele activiteiten. Het voornaamste doel is het voorkomen dat de overheid onbedoeld criminaliteit faciliteert, bijvoorbeeld wanneer een bedrijf als dekmantel voor malafide praktijken, zoals het witwassen van geld, fungeert. Een bestuursorgaan kan volgens deze wet een subsidie, vergunning of overheidsopdracht intrekken of weigeren. Het bestuursorgaan kan het Landelijk Bureau Bibob om advies vragen.

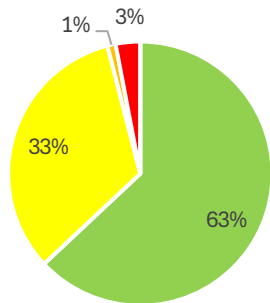
Uit de monitor blijkt dat bijna alle gemeenten gebruik maken van de Wet Bibob. Slechts 6% van de gemeenten heeft hier in 2023 geen gebruik van gemaakt.

FIGUUR 2.15: TOEPASSING WET BIBOB (N=158)

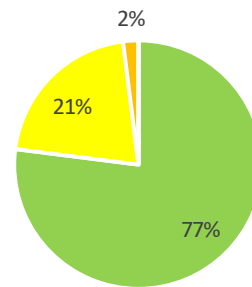

Advies vragen aan het Landelijk Bureau Bibob (LBB) gebeurt beperkt: 63% van de gemeenten uit de monitor heeft dit niet gedaan. Een derde van de gemeenten deed dit één keer en een enkele gemeenten deed dit vaker (figuur 2.16). Afwijzing van een vergunningaanvraag op grond van de Wet Bibob gebeurt sporadisch. Bij 21% van de gemeenten uit de monitor is dit één keer gebeurd. In slechts 2% van de gemeenten (dit waren 100.000+ gemeenten) gebeurde dit zo'n vijf keer (figuur 2.17). Ook het intrekken van een al verleende vergunning gebeurt niet vaak. In 4% van de gemeenten uit de monitor gebeurde dit één tot vijf keer. In één grote gemeente gebeurde dit negen keer (figuur 2.18). Afwijzingen van andere bestuurlijke beslissingen gebeurt evenmin vaak; in 5% van de gemeenten gebeurde dit één keer (figuur 2.19).

FIGUUR 2.16 INWINNING ADVIES LBB (N=157)

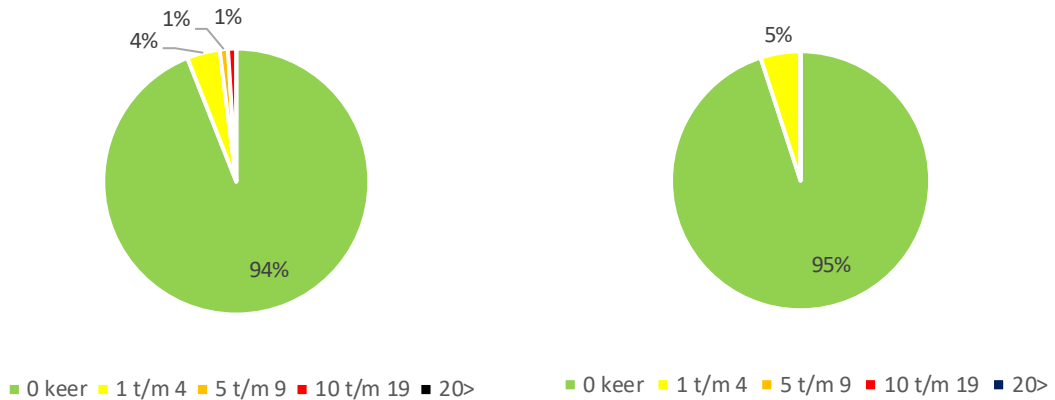
FIGUUR 2.17 VERGUNNINGEN AFGEWEEZEN (N=157)

0 keer 1 t/m 4 5 t/m 9 10 t/m 19 20>

0 keer 1 t/m 4 5 t/m 9 10 t/m 19 20>

FIGUUR 2.18 VERLEENDE VERGUNNING INGETROKKEN (N=156) FIGUUR 2.19 WEIGERING/INTREKKING OVERIG (N=153)

2.6 Capaciteit

Aanvullend op de vragenlijst die aan gemeenten is voorgelegd is er nog een vraag gesteld over de capaciteit voor OOV-taken.⁴ Daarop hebben 73 gemeenten gereageerd. Per gemeentegrootte is hieronder het gemiddelde aantal Full Time Equivalent (fte) weergegeven. Ook is aangegeven hoeveel fte wordt besteed aan de aanpak van ondermijnende criminaliteit, mits dit specifiek is toebedeeld.

De 100.000+ gemeenten zijn buiten beschouwing gelaten omdat gebleken is dat het voor deze gemeenten niet goed is aan te geven wat er onder de 'Afdeling of team OOV' valt. Ook zijn deze gemeenten niet goed vergelijkbaar vanwege de verschillende manieren waarop de ambtelijke organisaties zijn ingericht.

TABEL 2.20: GEMIDDELTE CAPACITEIT IN FTE VOOR OPENBARE ORDE EN VEILIGHEID EN AANPAK ONDERMIJNING

	< 25.000 inwoners (N=24)	25.000 – 50.000 inwoners (N=36)	50.001 – 100.000 inwoners (N=13)
Formele formatie afdeling/team OOV	2,3 fte	4,0 fte	6,7 fte
Percentage gemeenten dat formatie volledig ingevuld heeft	83%	92%	69%
Formatie specifiek voor aanpak ondermijning	0,5 fte	1,0 fte	1,6 fte

Wat opvalt is dat met name gemeenten in de categorie 50.000 – 100.000 inwoners de meeste moeite hebben met het volledig invullen van vacatures. Wat betreft het aantal fte's dat specifiek is toebedeeld voor de aanpak voor ondermijning moet worden opgemerkt dat veel gemeenten aangaven dat zij ondermijningstaken niet specifiek in fte's hebben toebedeeld, maar dat de taken onderdeel zijn van een breder OOV-takenpakket.

⁴ Exclusief Buitengewoon Opsporingsambtenaren.

pro facto